மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை : ஜோ பாசின் அன்னைக்கு ஒரு திறந்த கடிதம் .

Written by - மார்கரெட் லாரன்சு (கனடா) | தமிழில்: டாக்டர் வ.பாரதி ஹரிசங்கர் -
Wednesday, 11 December 2019 10:17 - Last Updated Wednesday, 11 December 2019 10:33

பதிவுகளின் ஆரம்ப கால இதழ்களில் வெளிவந்த ஆக்கங்கள் ஒரு பதிவுக்காக இங்கு அவ்வப்போது ஒருங்குறி எழுத்துருவில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படும். இணையத்தில் தமிழை ஏற்றியதில் பதிவுகளின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, நாவல் எனப் பதிவுகளில் பல படைப்புகள் வெளியாகியுள்ளன. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எழுத்தாளர்கள் பதிவுகளுக்குத் தம் படைப்புகளை அனுப்பி வைத்தனர். -- ஆசிரியர் -

---

பதிவுகள் ஆகஸ்ட் *2003* இதழ் *44 -*

நீங்கள் பார்ப்பதற்கு எப்படி இருப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. நாம் சந்திக்க மாட்டோம். உங்கள் வயது எனக்குத் தெரியாது. என் வயதினராக இருப்பீர்களென நினைக்கிறேன். எனக்கு நாற்பத்தோரு வயதாகிறது. உங்களுக்கு எவ்வளவு குழந்தைகளிருக்கிறார்கள் என்றும் எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு இரண்டு பிள்ளைகளிருக்கிறார்கள். என் மகளுக்கு பதினைந்து வயதாகிறது.என் மகனுக்கு பன்னிரண்டு வயசாகிறது. உங்களுக்கும் பன்னிரண்டு வயதில் ஒரு மகனிருக்கிறான்.

என் மகன் கானாவில் பிறந்தான். அப்போது மருத்துவர் அருகிலில்லை. நான் நலமாக இருந்தாலும் டாக்டருக்கு அதிக வேலைகள் இருந்ததாலும், ஒரு மருத்துவச்சி தான் என்னை கவனித்துக் கொண்டாள். அவள் ஒரு கானிய குடும்பத் தலைவி. நான்கு குழந்தைகளுக்குத் தாய். எனவே எந்த மருத்துவருக்கும் அவருக்குத் தெரிந்த அளவு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. நேரம் செல்லச் செல்ல அவர் எனக்கு உறுதியளித்தார். "இது ஒரு ஆண் குழந்தையாகத் தானிருக்கும். ஒரு ஆணால் தான் இவ்வளவு பிடிவாதமாக இருக்க முடியும்". நான் வலியால் துடித்த போது அந்த பெண்மணி நான் பிடித்துக் கொள்ள தனது கைகளை நீட்டினாள். அந்தக் கைகள் மட்டுமே வாழ்வின் கடைசி நம்பிக்கைச் சின்னங்களாக நினைத்து நான் பற்றிக் கொண்டேன். "இதோ விரைவில் முடிந்து விடும். நான் உன்னிடம் பொய் சொல்வேனா. இதோ பார். எனக்குத் தெரியும். நானும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்திருக்கிறேன்," என்று கூறினார்.

1 / 4

ஆம். அவரூக்கூத் தரெிந்திரூந்ததூ. எனக்கூ மயக்க மரூந்தூ கொடூக்கப் படவில்லை. பிறந்தவூடன் ஓல்லியாக ஈரப்பசயைூடன் இரத்தக் கறயைூடனூமிரூந்த கூழந்தயைை என் வயிற்றின் மலே் பாேட்டார். " நான் உன்னிடம் என்னெ சொன்னனே்? இதாே உன் பிள்ளை. இங்கே இரூக்கிறான். பார்."

என் மகனின் பிறப்பை கடவூளின் அரூகிலிரூந்தூ நான் பார்த்தபாேதூ அந்தப் பணெ் மட்டூமே அங்கிரூந்தார். அவரூக்கூம் கூழந்தகைள் இரூந்ததால் அவர் நடப்பனவற்றை அறிந்திரூந்தார். மலேூம் சதயைிலூணர்ந்தால் தான் நிஜமாக அறியமூடியூமனெ்பதயைூம் அறிந்திரூந்தார்.

இதூவரை என் மகன் அதிரூஷ்ட்டக்காரனாக இரூந்தூள்ளான். ஓரூ மூறைஆஅப்பிரிக்காவிலிரூந்த பாேதூ அவனூக்கூ மலரேியாக் காய்சலிரூந்ததூ. பிறகூ கனடாவிலூம் இங்கிலாந்திலூம் அவனூக்கூ தொண்டை நாேய்களூம் விளயைாட்டமயைூம் ஏற்பட்டன. அப்பாேதூ ஓவ்வொரூ மூறயைூம் கூடலூறைந்ததபை் பாேன்ற உணர்வில் நான் பயந்திரூந்தனே். என் கூழந்தகைளூக்கூக் கடெூதல் ஏற்படூவதைத் தவிர எந்த கடெ்ட நிகழ்ச்சியயைூம் என்னால் எதிர்கொள்ள மூடியூமனெ நம்பியிரூந்தனே்.

இப்பாேதூ அவன் தன்னூடயைூ சகைக்கிளில் கணக்கிலடங்கா மலைக்கள் சூற்றூகிறான்.ஆவன் சூபாவத்தில் அறிவியல் நாேக்கூடயைவன். மின்சாரத்திலியங்கூம் அவனதூ இரயில் பொம்மகைளூக்கூ பலவித சிக்கலான சூவிட்சூகளூம் நூணூக்கமான மின் கம்பிகளூம் உள்ளன. அவன் தானாகவே அவற்றை அற்பூதமாக வலேை சயெ்ய வதைத்தூ அந்தச் சின்னஞ் சிறூ இஞ்சினை தான் ணயைிடூவதபை் பாேல் வலேை சயெ்ய வகைக்கிறான். இதூ வரயைில் அவன் தன் வாழ்க்கயைை நட்பான மனிதர்களிடயைே வாழ்ந்திரூக்கிறான். இதனால் ஆவனூக்கூ வலி என்பதூ என்னவனெ்றூ தரெியாதூ எனச் சொல்ல மூடியாதூ. ஏனனெில் எனக்கூத் தரெிந்ததை விட அவனூக்கூத் தரெிந்தூள்ளதூ.ஆவற்றில் சிலவற்றை நானறிவனே். ஆனால் இதூவரை அவனதூ வாழ்வில் வலி என்பதூ அவனாகவே சமாளிக்கூம் வகயைிலிரூந்தூள்ளதூ.

திரூமதி பாசூ. உங்கள் மகனை நான் ஓரே ஓரூ மூறதைான் பார்த்திரூக்கிறனே். அதூவூம் ஓரூ தினப் பத்திரிகயைிலிரூந்த பூகபை்படத்தின் வாயிலாக. டெ்ராய்ட்டில் ஓரூ மாலபை் பொழூதில். அவன் நண்பர்கள் க□ப்பிட்டதால் வளெியே சனெ்றான்.ஆனால் அதூ வளெியில் உலாவ தக்கதொரூ மாலை அல்ல. உங்கள் மகன் பாேலிசாரால் சூட்டூக் கொள்ளப்பட்டான். அவன் தற்சயெலாகக் கழூத்தில் சூடப்பட்டான் என்றூ பாேலிசார் க□றினர். மாக் கள்ளூக்கடயைிலிரூந்தஆஅறூ டின்கள் கள்ளதை் திரூடிக் கொண்டூ வளெியில் வந்தூ கொண்டிரூந்த பில்லி பர் என்பவனை நாேக்கி பாேலிசார் கூறி வதைத்தனர். ஏதாே ஓரூ உந்தூதலினால் பாேலிசாரகை் கண்ட பில்லி ஓடிக் கொண்டயேிரூந்தான். அவன் சூடப்பட்டான். ஆனால் பாேலிசார் ஓரூ மூறகைக்கூ மலே் சூட்டதால் அவ்வழியிலிரூந்த ஜாேவூம் சூடப்பட்டான். தினசரிப் பத்திரிககைள் உங்கள் மகன் பிழபை்பானா என்றூ க□றவில்லை. இதூ பாேன்ற நிலயைிலிரூந்த ஓரூ பன்னிரண்டூ வயதூச் சிறூவனால் - ஓரூ நீ க்ராேவால் - கூணமடயை மூடியூமா என்றூம் க□றவில்லை.

உங்கள் மகன் ஓல்லியானவன். என் பன்னிரண்டூ வயதூ மகனை விட சிறிதூ உயரமானவனாலூம் யாவ்வளவூ திடகாத்திரமானவல்ல. அவன் கண்கள் திறந்த நிலயைில் சாலயைாேரத்தில் கிடந்தான். தான் உள்பட எல்லாவற்றயைூம் அவன் பார்த்தூக் கொண்டிரூந்தானனெ நான் நினகைக்கிறனே். இரத்தம் கசிந்திரூந்த அவனதூ கை சிந்திய

Written by - மார்கரெட் லாரன்சு (கனடா) | தமிழில்: டாக்டர் வை.பாரதி ஹரிசங்கர் -
Wednesday, 11 December 2019 10:17 - Last Updated Wednesday, 11 December 2019 10:33

இரத்தத்தில் தளர்ந்தபடர்ந்திருந்தது. அவன் மகத்தில் எந்தவிதமான உணர்ச்சியுமில்லை. நான் அந்தப் பகையைபடத்தை வகெு நரேம் பார்த்தக கொண்டிருந்தனே். பிறகு அந்தப் பத்திரிகையைதரப் போட்டு விட்டாலும் அந்த மகத்தை அப்புறப்படுத்த மடியவில்லை.ஆந்த வறெுமையான கழுந்தை மகம் என் மனதில் அலைந்தெ கொண்டிருந்தது. அது சில சமயம் உங்கள் மகனின் மகமாகவும் சில நரேங்களில் என் மகனபை் போலவுமிருந்தது.

பிறகு நான் வறேொரு பத்திரிகையில் வந்த பகையைபடத்தை நினதை்தக கொண்டனே்.ஆது வடக்கு வியட்நாமசை் சரே்ந்த ஒரு பணை்ணினுடயைது. நாபாம் எனும் புது வகயைான ஒரு இரசாயனப் பொருளண்மயைில் பழுக்கத்திற்கு வந்திருந்தது. அதனுடயை இலக்கணங்கள் எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தப் பொருள் எரிந்தெ கொண்டதே தோலில் ஓட்டிக் கொண்டால் அதை அகற்ற மடியாது. அந்தப் பகையைபடத்திலுள்ள பணை் பதினடெ்டு மாதங்களான ஒரு கழுந்தயைதை் தகி்க கொண்டிருந்தாள். அதன் மகத்தில் கறுத்தக கரகி்க கொண்டிருக்கும் பகுதியிலிருந்தெ ஏதோ ஒனர்கை கிள்ள மயனற்றிருந்தாள். அந்தக் கழுந்தை பிறந்தெ புதிதாக வாழ்வில் ஆடியடெ்தெ வதை்த பொழுது அந்தப் பணை் என்ன நினதை்திருப்பாளனை வியந்தனே். ஒரு வளேை அவளும் தான் கடவுளின் அருகிலிருந்தெ பார்த்தக கொண்டிருப்பதாகக் கற்பனசை் சயை்திருப்பாள் போலும்.

திருமதி பாசு. இவ்விர படங்களையும் ஒப்பிடுவது சரியாகாது என எனக்குத் தரியும். நீ ங்கள் வாழும் தசேம் பல கோணங்களையுடயைது என எனக்குத் தரியும். இவ்விதமான பதை்தியக்காரத்தனமான நிலக்கு இறங்குவதகை் கண்டு நான் அன்பு வதை்தாள்ள மற்றும் அங்கு வாழும் அனகே மக்களும் என்னவிட மனதுடனை்திருக்கிறார்கள். மலேும் நான் ஒரு வடக்கு அமரிக்க நாட்டவள் என்பதால் இந்தத் தடுமாற்றத்திலிருந்தெ விலகிக் கொள்ள மடியாது.ஆனாலும் அவர்கள் தான் காரணம் என நான் கறமடியாது. நாஜாமுந் தான் காரணம் என்றும் கறக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டுள்ளனே். எதிரி யாரனெ்று உங்களுக்குத் தரியும். ஒரு வளேை அது நானாகவுமிருக்கலாம்.

நான் வகெு நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு மறை இருபது வயதுக் கண்ணோட்டத்தில் என் தந்தயைபை் பற்றி ஒரு கவிதை எழுதினனே். அது ஒரு ஊரிலுள்ள கல்லறயைபை் பற்றியதாகவுமிருக்கலாம். அதிலுள்ள வாக்கியங்களாவன:

'இந்தக் கல்லுக்கடியில் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இறந்த என் தந்தை கிடக்கிறார். வசேி பிள்ளபை் போன்ற இந்த உலகத்ததை் தான் உருவாக்கினோம் என்று அவருக்குத் தரியவதே தரியாது.' நானும் உலகத்துடன் பிள்ளயைாக அல்லாமல் பறெ்றவனாக ஒரு நாள் தொடர்புக் கொள்ளக் கூடுமனெ எனக்கு அன்று தோன்றவில்லை.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் யார் பொறுப்பு என்று எனக்கு உறுதியாகத் தரியவில்லை. பொறுப்பு என்பது மிகவும் விரிவான பொருளுடயை சொல். ஒரு கண்டம் என் முழு உலகமும் தானியங்கிகளாக சுற்றுவதபை் போல தோன்றுகிறது. சக்கரங்கள் சுழலுகின்றன.ஆனாலும் ஒருவரும் தான் சுற்றியதாக ஓடத்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஊர் பரேள்ள மனிதர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். ஆனால் இச்சயெல்களுக்கும் அமரிக்கக் கதகைளிலிருந்ததாகக் கறப்படும் இடயைர்களின் பொலியான இறப்பிற்குமிடயைே உள்ள வித்தியாசம் கூறநை்து கொண்டு வருகிறது. வனக்களில் படர்ந்து நருெக்கிக் கொண்டிருக்கும் கொடி வகைகள் மரங்களின் இடத்தை எடுத்துக்

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை : ஜோ பாசின் அன்னைக்கு ஒரு திறந்த கடிதம் .

Written by - மார்கரெட் லாரன்ஸ் (கனடா) | தமிழில்: டாக்டர் வே.பாரதி ஹரிசங்கர் -
Wednesday, 11 December 2019 10:17 - Last Updated Wednesday, 11 December 2019 10:33

கொள்வதைப் போல. இந்த மனத்தோற்றம் உண்மையை மறைக்கிறது. எல்லாமே தொலைக்காட்சியில் நடந்தும் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் உண்மை இதுவல்ல. அந்த மாலைப் பொழுதில் உங்கள் மகனை போலிசு சுட்டபோது நீங்கள் வலியை சதையில் உணர்ந்தீர்கள்.ஆதலால் உங்களுக்குத் தெரியும் நாம் நிஜமாக உணரும் வலியை உள் சதையில் உணருதல் அவசியமா? அது அவசியமென நான் நினைக்கிறேன். என் வாழ்வில் பதினைந்து வருடங்களை நான் நாவல் மற்றும் சில எழுத்துகளை எழுதுவதில் கழித்துள்ளேன். நான் எழுத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்டிருந்தேன். 'முதலில் வார்த்தையிருந்தது. அந்த வார்த்தை கடவுளிடமிருந்தது.அந்த வார்த்தைதான் கடவுள்.' இந்தவிதமான நம்பிக்கை நிறைய எழுத்தாளர்களுக்குள்ளது. மனித உரையாடல்களின் மூலமாகத்தான் நாம் மற்றவருடன் பரிமாறிக் கொள்ள முடியும். வேறு வகையான பரிமாற்றங்களிருந்தாலும் அவை தனிமனிதனுக்கானவை.நாம் அன்பு கொள்ளலாம். நமது குழந்தைகளை அணைத்து தேறுதலளிக்கலாம். இவை இல்லாவிடில் நாம் வார்த்தைகளில்தான் பிடிபட்டுள்ளோம். இது குறையான வழியானாலும் ஒரே வழியாதலால் நாம் ஒருவருக்கொருவர் பேச முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆனாலும் நான் டெட்ராய்ட் நகரின் சாலையோரத்தில் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த உங்கள் மகனின் படத்தைப் பார்க்கிறேன். உண்மையில் இம்முடிவு இதே வயதான என் மகனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தால் பயனுள்ள வேலையாகக் கருதி என்னால் நாவல்களை எழுதிக் கொண்டிருக்க முடியுமா என வியக்கிறேன். இந்தக் கேள்விக்கு என்னால் பதில் கூறமுடியுமெனத் தோன்றவில்லை. நாம் நம் எல்லோரின் குழந்தைகளுக்காகவும் பயப்படுகிறேன்.

4 / 4